

ШПАРГАЛКА

Інтерактивні методи навчання: приклади

Підготувала Інна Кіндрат

Вправа-криголам «По той бік дороги»

Ця вправа допомагає виявити, наскільки толерантною є група. Налаштувати учасників на пошук спільних інтересів чи потреб.

Запросити учасників стати посередині кімнати. У центрі проходить уявна дорога. Тренер називає певні твердження. Ті учасники, які погоджуються з цими висловами, мають перейти на праву сторону «дороги», а ті, хто не погоджується, - на ліву. При цьому слід, щоб учасники звернули увагу на те, хто з ними по один бік дороги.

- У мене в дитинстві було прізвисько.
- Я маю старшу сестру.
- Важливо під час спілкування завжди уникати сварок і конфліктів.
- Я не бачив жодної серії «Району Мелроуз».
- Я люблю морозиво.
- У конфлікті завжди можна визначити «сторону, яка має рацію» і «сторону, яка не має рації».
- Я не люблю відпочивати на морі.
- Мене дратують люди, які нав'язують свої погляди.
- Я люблю читати детективи.
- Мені з власного досвіду знайомий внутрішній конфлікт, зумовлений, з одного боку, бажанням добре поїсти, а з іншого боку – мати стрункий стан.

Три головні слова

Робота в групах: обговорити і визначити **три головних слова** про інтеграцію. Результати оголошуються і записуються на плакаті. Потім з запропонованих варіантів вибирають три основних, які визначають суть інтеграції (тема, цілісність/єдність, взаємопроникнення). Можуть бути виділені принципи інтеграції: динамізм (зміна видів діяльності), свобода вибору, партнерство, креативність, багатоваріантність рішень і т.д.

Вправа «Валіза, кошук, м'ясорубка»

Аналіз результатів роботи семінару: в умовну валізу складаються думки тих, хто має намір взяти в практику роботи опрацьований матеріал; до м'ясорубки потрапляють враження тих, хто має намір «переварити» інформацію; до кошика – тих, хто не збирається вносити зміни в свою педагогічну діяльність з опрацьованого питання.

Метод «Асоціативна квітка»

Учасникам пропонується створити 2-3 робочі групи (за особистими уподобаннями чи іншим критерієм), обрати спікера групи. На дошці закріплюють «серцевину» квітки з написом питання, яке обговорюють. Наприклад, «проект». Кожна група отримує

«пелюстку» і після трихвилинного обговорення записує на «пелюстках» кілька слів – асоціацій до поняття «проект». Спікери презентують результат обговорення і прикріплюють «пелюстки» навколо серцевини. Запропоновані спікерами визначення узагальнюють усі разом.

Інший варіант: асоціативну квітку складає кожна група.

«Кути»

В приміщенні по «кутах» розміщено плакати чи таблички з підписами: «док», «пристань», «гавань», «відкрите море». Кожен педагог має визначитись, де саме він знаходиться щодо власної компетентності з питання, яке обговорюють. Наприклад: особистісно орієнтовані педагогічні технології; робота дітей в малих групах; дистанційні форми роботи з дітьми або батьками; самооцінювання освітньої діяльності... . У групах учасники обговорюють, чому вони обрали саме цю локацію. Відтак свій висновок озвучують для усіх учасників. (Примітка: «док» - найнижчий рівень обізнаності, «відкрите море» - найвищий).

«Карусель»

Формуються кілька груп.

За сигналом ведучого кожна група на плакаті пише перелік їй відомих особистісно орієнтованих систем і технологій (у кожній групі – маркер іншого кольору). Через 2 хвилини групи переходять по колу (зі своїми маркерами) і на плакатах доповнюють інформацію, яку вважають недостатньою. Через 2 хвилини – знову зміна по колу, доки всі не повернуться до своїх вихідних пунктів. Тоді групи читають написи на плакатах і обговорюють інформацію. Правило: не критикувати!

Інша тема: «Творчий потенціал педагога – важливий фактор освітнього процесу». Її модно обговорити за такими питаннями:

- 1 група – основні риси творчого педагога;
- 2 група - що заважає педагогу творити?
- 3 група – що спонукає педагога творити?
- 4 група – приклади проявів творчості в діяльності педагога.